

Tři

Gilan se ohlédl zpět na Maddii, která sbírala šípy po jejich cvičné střelbě na terč.

„Počkám, až tu bude i Maddie,“ řekl. „Abych nemusel všechno říkat dvakrát.“

Will přikývl. „To dává smysl.“

Vešli do chatky a Will se přesunul do kuchyňky a přihodil do ohniště pár dalších větviček. Naplnil kávovou konvici čerstvou vodou ze džbánu a dal ji ohřát. Než se začala voda vařit, vytáhl sklenici čerstvě mleté kávy a tři hrnky.

Voda už se vařila, když se dveře otevřely a dovnitř vstoupila Maddie s toulcem a asi tuctem šípů v levé ruce. Odložila je a čtyři, které měly poškozené hroty od toho, jak se při střelbě odrážely od stromů, dala stranou. Později je chtěla vyrovnat a znovu nabrousit okraje. Podívala se na oba starší hraničáře a uvědomila si, že čekají, až se k nim přidá.

„Takže, Gilane,“ řekla a zopakovala tak Willovu předchozí otázku, „co vás sem přivádí – ne že bychom vás neviděli rádi,“ dodala s úsměvem.

Gilan jí úsměv oplatil. Měl Maddii rád. Bavil ho její nezdolný smysl pro humor a cenil si její inteligence i dovedností. Byla sice pořád ještě učeňka, ale už několikrát prokázala své schopnosti a odvalu.

„Zlovci,“ řekl a Will i Maddie se na něj překvapeně zadívali. Maddie promluvila jako první.

„Zlovci?“ zopakovala nevěřícně. „Myslela jsem, že to jsou mýtičtí tvorové – výmysl maminek na vystrašení neposlušných dětí.“

Will na ni zvedl obočí. „Tvoje matka měla zvláštní rodičovské zvyky,“ poznamenal a pak se obrátil ke Gilanovi. „Ale i tak souhlasím. Myslel jsem, že zlovci jsou mýtus.“

Gilan zavrtěl hlavou. „Ne, jsou velmi skuteční,“ řekl. „Nebo spíš *byli* velmi skuteční. Žili tu před několika stovkami let. Už dlouho se má za to, že vyhynuli.“

„Říkáte, že nevyhynuli?“ zeptala se Maddie užasle.

„Říkám, že jsme byli požádáni, abychom vyšetřili možnou existenci smečky zlovlků.“

„A kde?“ zeptal se Will.

Gill se k němu otočil. „V jedné celtické vesničce,“ odpověděl.

Will se opřel se znechuceným výrazem ve tváři. „No, myslím, že pokud by někde měli být,“ podotkl, „Celtika je to pravé místo.“

„Proč to říkáte?“ zeptala se ho Maddie.

„Je to divoký a hornatý kraj, hodně odlehlý. Cesty jsou špatné. Silnice v podstatě neexistují a vesnice bývají odříznuté od světa. Stane se tam hodně věcí, o kterých se vůbec nedozvíme. Spojení s Celtikou je chabé, a i kdyby nebylo, Celtikové samotní jsou velmi tajnůstkářští. Nechtějí, aby cizinci věděli, co se děje v jejich zemi.“